

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ

Γράφει η Σοφία Ράλλη-Καθαρέου

TZINA TZIOUΤΗ ΜΙΑ ΚΑΡΥΑΤΙΔΑ ΣΤΟ ΣΥΔΝΕΥ

Στα μέσα του Νοεμβρίου, δηλαδή από τις 14 έως τις 17 του Νοέμβρη πραγματοποιήθηκε στο Σύδνεϋ μια διεθνής σύσκεψη που αφορούσε τις μέχρι τώρα προσπάθειας της Εταιρείας για την Επιστροφή των Γλυπτών του Παρθενώνα από το Βρετανικό Μουσείο στο Μουσείο της Ακρόπολεως στην Ελλάδα.

Οι γνωστόν, η επιτροπή που δημιουργήθηκε στην Αυστραλία πάντα πρώτη επιτροπή εκτός Ελλάδος για τον σκοπό αυτό με τις προσωπικές προσπάθειες του συμπαροϊκου μας κυρίου Μανώλη Κόμινου, γνωστού και σεβαστού παγκοσμίως για την προσφορά του στην συγκεκριμένη προσπάθεια.

Αναφέρομαι δε ιδιαίτερα στον κύριο Κόμινο γιατί πρέπει να αναγνωρίζουμε και να σεβόμαστε τους ιδρυτές και πρωτεργάτες, αυτούς που αξιώνονται να εργάζονται αφιλοκερδώς για κάθε σπουδαίο και αγαθοεργό σκοπό. Και βέβαια π διάσωση και διαφύλαξη των κλασικών Ελληνικών αρχαιοτήτων είναι

προσφέρει κανείς στο έθνος των Ελλήνων. Η προσφορά του κυρίου Κόμινου είναι γνωστή, όπως γνωστή είναι και η προσφορά της Επιτροπής του και όλων εκείνων που μάχονται για την επιστροφή των Γλυπτών.

Ασφαλώς οι εφημερίδες και τα ραδιόφωνα του Σύδνεϋ έχουν πολλές φορές ασχοληθεί με την εφετινή Σύναξη στο Πανεπιστήμιο του Σύδνεϋ αντιπροσώπων από Αυστραλία, Αμερική, Ελλάδα και Ευρώπη για την αρωγή στην απαίτηση της Ελλάδας να επιστραφούν τα Γλυπτά του Παρθενώνα εκεί που ανήκουν, δηλαδή στην Μετώπη του Παρθενώνα, ή ακόμα για λόγους προστασίας στο Θαυμάσιο Μουσείο της Ακρόπολης.

Επομένως το δικό μου σημερινό σχόλιο δεν «κομίζει γλαύκα εις Αθήνας» - δηλαδή δεν θα μιλήσει για πράγματα γνωστά και χιλιοεπομένα, αλλά μάλλον θα στοχεύσει στην παρουσία και συμμετοχή των νέων στην διεθνή συνάντηση του Σύδνεϋ, που ήταν ένα φωτεινό ση-

«Είμαι Ελληνίδα της Αυστραλίας, δεν είμαι γεννημένη στην Ελλάδα. Η δική μου ταυτότητα είναι διπλή. Είμαι τόσο Ελληνίδα όσο είμαι και Αυστραλέζα. Αγαπάω την Ελλάδα, όπως και την Αυστραλία. Θαυμάζω την Ελλάδα για την ένδοξη ιστορία της, θαυμάζω και την Αυστραλία για αυτό που είναι τώρα, για τα όσα δημιούργησε για τους πολίτες της, αυτούς που γεννήθηκαν εδώ και για όσους μεταναστεύσανε ζητώντας μια καλύτερη μοίρα»

γλώσσα και εμφύτευσε στη δική της οντότητα όλα τα στοιχεία της Ελληνικής πολιτιστικής κληρονομιάς που μαζί με τη γνώση και την εμπειρία της

Αυστραλιανής ζωής, πλούτισαν την δική της διπλή πραγματικότητα.

Με εντυπωσίασε η νεαρή γυναίκα όχι μόνο για τα όσα μού είπε αλλά και για την αυτοπεποίθηση που μαρτυρούσε π σκέψη της για την υβριδική της πραγματικότητα.

Προχώρησε π κουβέντα μας με την ερώτησή μου για την οπούδες της κι εκείνη χωρίς έπαρση μου είπε: « Σπούδασα και απεφοίτησα με το πτυχίο στα Μαθηματικά από το Πανεπιστήμιο Νέας Νότιας Ουαλίας και σκοπός μου ήταν να χρησιμοποιήσω τις γνώσεις μου για την εφαρμογή της μαθηματικής λογικής στην δημιουργία ενός σταθερού και οικονομικά γερού μοντέλου εμπορικών επιχειρήσεων, δημιουργώντας δραστηρότητες αποδοτικές και παραγωγικές που να βασίζονται στην πείρα, την παιδεία και την γνώση.»

Στην ερώτησή μου για την σημερινή επαγγελματική της ασχολία μού είπε

« Αυτή την εποχή απασχολούμαι σαν Αναλυτής Επιχειρήσεων, Business Analyst και επίσης έχω μια δική μου μικρή επιχείρηση που λειτουργεί σαν σύμβουλος επιχειρήσεων και καθοδηγεί

τους επιχειρηματίες να πετύχουν στον τομέα τους. Το όνομα της δικής μου επιχείρησης είναι ΩΡΑΙΟΙ ΑΡΙΘΜΟΙ - Beautiful Numbers».

Η συμμετοχή της κυρίας Τζίνας Τσιούτη στο συνέδριο υπήρξε σαφώς μεγάλη. Η ίδια είναι γραμματέας της Επιτροπής για την Επιστροφή των Γλυπτών και υπήρξε ουσιαστικό στήριγμα για την δομή του συνεδρίου.

Στην καταπληκτική της ομιλία π κυρία Τσιούτη υπεστήριξε ότι το αριστούργημα των αιώνων ο Παρθενώνας και ο Περικλής που συνδέεται

απόλυτα με αυτόν, είναι υψίστης σημασίας για την ανθρωπότητα ακόμη και σήμερα, αφού αποτελεί σύμβολο για τις δυνατότητες της Δημοκρατίας ως προς την πολιτική, την παιδεία, την τέχνη αλλά και την οικονομία.

Καταλήγοντας, η Τζίνα Τσιούτη μας είπε ότι προσπάθησε να συνδέσει τον Παρθενώνα σαν σημείο προβολής μιας ολικής θεώρησης της Πολιτείας του Περικλέους που μπορεί να γίνει παράδειγμα για τις σημερινές ανά τον κόσμο συνθήκες οικονομικής κρίσης, εξετάζοντας τις ποιοτικές προδιαγραφές στο κτίσμα του κράτους και της κοινωνίας, υπογραμμίζοντας τη σημασία του ανθρώπου σαν κόσμημα στο θείο οικοδόμημα της αρχαιότητας που υπάρχει μέχρι σήμερα.

